

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 12 - **ČERVEN** 2020 – ČÍSLO **06**

Kříž jako zrcadlo

Patron, nejvíce zaměstnaný v oblasti hledání ztracených věcí, sv. Antonín z Padovy (†1231), kterého památku Církev slaví 13. června, při jedné meditaci s pohledem na Ukřižovaného říká: „Kristus visí před tebou, aby

ses díval na kříž jako do zrcadla“. Inspirativní názor v kraji přímo posetém Božími muky.

P. Martin Lanži

O rozlišování mezi tím, co je světské, a tím, co je evangelní

Vatikán. V sobotu 16. května v homilii papež komentoval Janovo evangelium (Jan 15,18-21), kde Ježíš učedníkům vysvětluje, proč budou pronásledováni.

„Ježíš zejména při svém loučení s apoštoly několikrát mluví o světě (srov. Jan 15,18-21). A tady říká: »Jestliže vás svět nenávidí, uvažte, že mne nenáviděl před vámi« (v. 18). Jasně mluví o nenávisti, kterou má svět k Ježíši a bude mít k nám. A v modlitbě, kterou pronáší u stolu mezi učedníky při [Poslední] večeři, prosí Otce ne za to, aby je vzal ze světa, ale chránil je před duchem světa (srov. Jan 17,15).

Myslím, že si můžeme položit otázku: Co je to duch světa? Co je to zesvětštění, schopné nenávidět a usmrtit Ježíše a Jeho učedníky, ba dokonce je korumpovat, a korumpovat církev? Prospěje nám popřemýšlet o tom, jaký je duch světa a čím je. Mondénnost (zesvětštění) je nabídkou způsobu života. Někdo si myslí, že světskost znamená hodování a slavení. Nikoli. Mondénnost může být i to, ale to není to podstatné.

Světskost je kultura, a to kultura pomíjivosti, kultura zdání a líčení, kultura toho, co je dnes a ne zítra, a co bude zítra a ne dnes. Skládá se z povrchních hodnot. Tato kultura nezná věrnost, protože se mění podle okolností, vyjednává o všem. To je světská kultura, kultura mondénnosti. Kultura na jedno použití, podle toho, jak se to hodí. Kultura, která postrádá věrnost a je vykořeněná. Je to však způsob života, který vedou i mnozí

křesťané. Jsou křesťany, ale zesvětštěnými.

Ježíš v podobnosti o zrnu, padajícím do země, říká, že světské starosti dusí Boží Slovo, nedovolí mu růst (Mt 13,22). A Pavel říká Galatánům: »žili jsme jako otroci pod vládou světských prvopůčátků« (srov. Gal 4,3). Na mne vždycky hluboce působí závěrečné stránky knihy otce de Lubaca *Meditace o církvi* (Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2010, str. 172), kde na třech stránkách mluví o „duchovním zesvětštění“, které označuje za to nejhorší, co by mohlo postihnout církev, a nepřehání, protože vedle toho vypočítává jiné úděsné nešvary. Mondénní spiritualita je tím nejhorším, protože je hermeneutikou života, způsobem života, a to způsobem, kterým lze žít i křesťanství. A aby přežila hlásání evangelia, nenávidí a zabíjí.

Když se říká o mučednicích, že byli zabiti z nenávisti k víře... ano, u některých šlo o zášť kvůli nějakému teologickému problému, ale u většiny nikoli. Většina byla pronásledovaná právě světskostí, která nenávidí víru a zabíjí, jako Ježíše.

Je to kuriózní. Někdo mi může říci: „Ale otče, světskost je pouhá povrchnost, nepřehánějme.“ Zesvětštění není vůbec povrchní! Má hluboké kořeny. Je chameleonské, mění se podle okolností, ale podstata zůstává stejná. Je nabídkou [způsobu] života a prostupuje všechno, i církev. Světskost, mondénní hermeneutika, líčidlo - nalíčí všechno.

Apoštol Pavel přišel do Atén a silně na něho za-

působilo, když viděl na Areopagu oltáře různých bohů. Přemýšlel o tom a řekl [Athéňanům]: »Jak pozoruji, jste po každé stránce lidé velmi zbožní. [...] všiml jsem si oltáře s nápisem „neznámému bohu“. Toho já znám a přišel jsem vám o něm povědět« (srov. Sk 17,22-23). A začal hlásat evangelium. Když však začal mluvit o Kříži a Vzkříšení, začali se nudit a odešli (srov. Sk 17, 32). Jediné, co světskost netoleruje, je nepřístojnost Kříže. Ten nesnáší. Jediným lékem proti světskému duchu je Kristus, pro nás zabitý a zmrtvýchvstalý; urážka a hloupost (1 Kor 1,23). Proto svatý Jan, když mluví o světu, říká: »a to je vítězství, které přemohlo svět: naše víra« (1 Jan 5,4). To jediné: víra v Ježíše Krista, zabitého a vzkříšeného. A neznamena to být fanatiky. Neznamena to odmítat vést dialog se všemi lidmi. Nikoli, avšak s přesvědčením víry, od urážky Kříže, od hlouposti Kříže, a také od Kristova vítězství. A vítězstvím, jak říká Jan, »je naše víra«.

Prosme Ducha svatého v těchto posledních velikonočních dnech - a také během svatodušní novény - o milost rozlišovat, co je světské a co evangelní, a nenechat se obelhat, protože svět nás nenávidí, svět nenáviděl Ježíše a Ježíš se modlil, aby nás Otec zachránil před zesvětštěním (srov. Jan 17,15).“

Tak kázal papež při ranní mši v kapli Dómu sv. Marty a bohoslužbu zakončil opět adorací k vystavené Nejsvětější svátosti pro ty věřící, kteří se mohou eucharistie účastnit pouze sledováním přímého přenosu.

www.radiovaticana.cz/16.05.2020

ECCLESIA IN EUROPA IV.

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. z roku 2003 biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

20. Místní církve v Evropě nejsou soukromé společností nebo organizací. Ve skutečnosti pracují se specifickou institucionální dimenzí, která zaslужuje, aby byla s ohledem na spravedlivý občanský řád právně doceněna. Když křesťanská společenství uvažují o své vlastní podstatě, musí znovu odhalit skutečnost, že jsou darem, kterým Bůh obohacuje na kontinentu žijící národy. Toto je ta radostná zvěst, kterou jsou povolány hlásat každé osobě. Musí prohlubovat vlastní misijní rozměr a stále dosvědčovat, že Ježíš Kristus „je jediným a ústředním prostředníkem spásy pro celé lidstvo: pouze v něm nacházejí lidstvo, dějiny a vesmír svůj definitivně kladný význam a realizují se v celé své míře; on skrývá sám v sobě, v tom, co vykonal, i ve své osobě,

nejhlubší podstatu spásy; on je nejen prostředníkem spásy, nýbrž samým jejím pramenem“. V kontextu současného etického a náboženského pluralismu, který Evropu stále více poznamenává, je tedy třeba vyznávat a znovu hlásat pravdu o Kristu jako jediném prostředníku mezi Bohem a lidmi a jediném Vykupiteli světa. Proto – jak jsem učinil na závěr synodního shromáždění – spolu s celou církví vybibím své bratry a sestry ve víře, aby se neustále s důvěrou otevírali Kristu, aby se jím nechali obnovovat a aby přesvědčivě, v míru a v lásce hlásali všem lidem dobré vůle, že ten, kdo se setká s Pánem, pozná Pravdu, objeví Život a naleznou Cestu, jež k němu vede (srov. Jan 14,6; Ž 16,11). Z životního stylu a ze svědecktví slova křesťanů budou obyvatelé Evropy odhalit, že Kristus je budoucnost člověka. Církev totiž věří, že „není pod nebem dáno lidem žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy“ (Sk 4,12).

21. Ježíš Kristus je podle věřících nadějí pro každou osobu, protože jí dává věčný život. On je „Slovo života“ (1 Jan 1,1), jež přišlo na svět, aby lidé „měli život a měli jej v hojnosti“ (Jan10,10).

On nám ukazuje, že pravý smysl lidského života nezůstává uzavřen uvnitř obzoru tohoto světa, nýbrž že se dokořán otevírá věčnosti. Posláním každé místní církve v Evropě je být si vědoma toho, že každá osoba žijící po pravdě a potřebuje autentické hodnoty, jež by hýbaly národy našeho světadílu. S novou energií musí opět hlásat novost, již je prodchnuta. Znamená to uvést do pohybu členitou kulturní a misionářskou činnost a ukázat přesvědčivými skutky i argumentacemi, jak velmi potřebuje nová Evropa nalézt své nejhlubší kořeny. V tomto kontextu ti, kteří se inspiroují evangelními hodnotami, mají před sebou důležitý úkol, jenž patří k pevnému základu, na němž se má budovat lidštější a pokojnější soužití, které respektuje všechny i každého zvlášť. Je nutné, aby místní církve uměly vrátit naději její původní eschatologickou složku. Pravá křesťanská naděje je totiž teologální, eschatologická a založená na Zmrtvýchvstalém, který přijde znovu jako Vykupitel a soudce, a který nás volá ke vzkříšení a k věčné odměně.

Kompendium katechismu

241. Co je středem liturgické doby?

Středem liturgické doby je neděle, základ a jádro celého liturgického roku, který má svůj vrchol v každoroční slavnosti Paschy (Velikonoc), svátku všech svátků.

242. Jakou funkci má liturgický rok?

Liturgickým rokem církev zpřítomňuje celé tajemství Krista, od vtělení až po jeho slavný návrat. V určitých dnech církev se zvláštní láskou uctívá blahoslavenou Marii, Matku Boží a koná také připomínku svatých, kteří žili pro Krista, s ním trpěli, a s ním jsou oslaveni.

243. Co to je liturgie hodin?

Liturgie hodin je veřejná a společná modlitba církve, je to modlitba Krista s jeho tělem, církví. Jejím prostřednictvím tajemství Krista, které slavíme v eucharistii, posvěcuje a přeměňuje čas každého dne. Tvoří ji hlavně žalmy a jiné biblické texty a také spisy Otců a duchovních učitelů.

244. Potřebuje církev místa pro slavení liturgie?

Kult „v duchu a v pravdě“ (Jan 4, 24) v Nové Úmluvě není vázán na nějaké výlučné místo, protože Kristus je pravý chrám Boha, skrze něhož se také křesťané a celá církev stávají působením Ducha svatého chrámem živého Boha. Nicméně Boží lid, ve své pozemské situaci, potřebuje místa, kde by se mohlo společenství shromáždit ke slavení liturgie.

245. Co to jsou posvátné budovy?

Jsou to Boží domy a symboly církve, která žije na

onom místě. Jsou to místa modlitby, v nichž církev slaví především eucharistii a klaní se Kristu, skutečně přítomnému ve svatostánku.

246. Která místa uvnitř kostela jsou privilegovaná?

Jsou to oltář, svatostánek, schránka posvátného křížma, stolec (katedra) biskupa nebo kněze, ambon, křestní pramen, zpovědnice.

247. Proč je jediné Kristovo tajemství slaveno v církvi podle různých liturgických tradic?

Protože nesmírné bohatství Kristova tajemství nemůže vyčerpat jediná liturgická tradice. Už od počátku tedy toto bohatství našlo v různých národech a kulturách výrazy charakterizované úchvatnou rozmanitostí a komplementaritou.

248. Které měřítko zaručuje jednotu v rozmanitosti?

Je to věrnost apoštolské tradici, to je společenství víry a svátostí přijatých od apoštolů, společenství, které je označeno a zaručováno apoštolskou poslušností. Církev je katolická, tzn. že může tedy do své jednoty integrovat (zahrnout) všechna opravdová bohatství kultur.

249. Je v liturgii všechno neměnné?

V liturgii a zvláště v liturgii svátostí je jedna část neměnná, protože je „z božského ustanovení“, které církev věrně střeží. Existují však části podléhající změně; církev má moc a někdy i povinnost přizpůsobit je kulturám různých národů.

Dokončení opravy střechy děkanského kostela v Broumově

Na to, abychom mohli osm let prací na obnově střechy kostela sv. Petra a Pavla v Broumově letos úspěšně uzavřít, potřebuje Římskokatolická farnost – děkanství Broumov ještě 200 000,- Kč. Zbývá dokončit výměnu nad bočním vchodem a celková výměna krytiny nad sakristií. Od Ministerstva kultury, Královéhradeckého kraje a Města Broumov má ŘKF – děkanství k dispozici aktuálně 595 000,- Kč. Zbylé se daří sehnat. Za měsíc březen příspěvek dárců činil 12 500,-Kč, za měsíc duben 62 900,-Kč a za měsíc květen 2 000,-Kč (k 23. květnu). Díky!

Pokud se rozhodnete přispět, číslo účtu je 35-1180703399/0800. Můžete přidat heslo „Střecha“. Pán Bůh požehnej Vaší velkorysosti a pomoci!

V dubnu už proběhlo zaměření hlavního chrámu farnosti, které je součástí příprav na obnovu fasády děkanského kostela, která by měla započít v roce 2021. Cena za projektovou dokumentaci činí 101 500,-Kč.

P. Martin Lanži, děkan ŘKF Broumov

Farní den 2020,

sobota 13. června, kostel ve Vižňově a fara v Ruprechticích:

- 15:30 – pobožnost litanií (kostel sv. Anny ve Vižňově)
- 16:30 - program na faře v Ruprechticích

Vlak z Broumova jede v 16:02 a přijíždí do Ruprechtic v 16:13. Zpáteční vlak z Ruprechtic do Broumova jede v 17:45 a v 19:46. Sladké a slané občerstvení je vítáno.

Rok 2020 ve farních akcích

11. ledna
Tříkrálová sbírka

8. února
Farní ples (KD Martínkovice)

26. února
Popeleční středa – začátek postní doby

7. března
Přednáška PhDr. Renaty Margitfalviové

21. března
Duchovní obnova v Otovicích

10. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)

12. dubna
Zmrtvýchvstání Páně

29. května
Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha – DLE SITUACE

6. června
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním

7. června
1. svaté přijímání; slavnost Nejsvětější Trojice

12. června
Noc kostelů

13. června
Farní den (fara Ruprechtice)

14. června
Slavnost Božího Těla

25. července
Jakubsko-anenský víkend

26. července
Cyklopuť do Nowe Rudy

1. srpna
Křínická pouť

11. – 15. srpen
Farní tábor

11. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)

říjen
Farní výlet (TV Noe), FATIMA?

8. listopadu
Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

Sv. Bonifác,

biskup a mučedník; apoštol Německa (†754)

Narodil se kolem r.675 v Kirtonu ležícího nedaleko Exeteru v anglosaském království Wessex na dnešním jihu Anglie. Pokřtěn byl Winfrid. V mládí miloval samotu a podle svého přání byl vychováván v benediktinském klášteře v Exeteru. Strávil v něm 13 let a pak přešel do klášteře v Nurslingu v southamptonshirském hrabství, kde po složení slibů přijal hábit benediktina. Začal zároveň studovat bohosloví a až do 40 let se zaměřoval na vědu. Ovládal latinu a vynikl i v básnickém umění. Po nějakou dobu vedl klášterní školu. Sestavil učebnici gramatiky a básnickou příručku. Asi až ve 30 letech přijal svátost kněžství. Stal se horlivým na kazatelni i ve zповědnicí. V jeho životě vynikly tři lásky - charakteristické vlastnosti benediktinů: láska k písemnictví, k

misionářské činnosti a k římskému nástupci sv. Petra. Podle jedněch zpráv jméno Bonifác dostal až od papeže Řehoře II. Po čtyřicítce, r. 716, se vypravil se třemi společníky na evropskou pevninu do pohanského Fríska hlásat evangelium. Přišel ke germánskému kmeni na území dnešního Holandska a severozápadního Německa. Frankové tam vládli Frísům, kteří se proti nim bouřili a za takové situace se misionářské působení zdálo nemožné.

Winfrid se vrátil do Nurslingu a byl zvolen opatem. Hodnosti se však záhy zřekl, vymohl u biskupa z Winchesteru jmenování Štěpána a sobě dovolení odejít do Říma. Toužil po papežově požehnání k evangelizaci Germánů. Řehoř II. ho asi rok nechal u sebe a v polovině května 719 ho pověřil hlásáním evangelia mezi Germány a dal mu jméno mučedníka Bonifáce.

Bonifác přišel k Frísům přes Durynsko i s rodákem Wilibordem a měli poměrně úspěch. Pak byl Bonifác papežem poslán do Hessenska na středním Porýní. Tam viděl, že je potřebné získat vládnoucí kruhy a dosadit biskupa. Obrátil se proto na papeže, který ho pozval do Říma, aby ho vysvětil na biskupa pro germánské kraje na území nynějšího Německa. Došlo k tomu 30. 11. 722. Papež dal Bonifácovi rovněž doporučující listy pro významného franckého majordoma Karla Mertelu i pro durynská a saská knížata. Bonifác pak s pomocí anglosaských duchovních začal zakládat kláštery jako bašty křesťanství. Odebral se znovu i do Hessenska, kde se mnozí křesťané zase obraceli k pověrám, čarodějnictví a k přinášení obětí modlám.

Vesničané z Fritzlaru poblíž Geismaru měli za přední božiště mohutný dub zasvěcený hromo-

vládci Thorovi. Bonifác rozhodl o jeho podsekání a skácení. Lid s hrůzou čekal, co se stane, a když se Thor vůči Bonifácovi ukázal bezmocný, přešel lid na stranu Bonifáce. Ten ze dřeva poraženého stromu ještě postavil kapli sv. Petra. Pak v Durynsku řešil problémy nedostatečného vzdělání kněží a jejich nedostatků ve víře. Na Ohři založil dva kláštery pro vzdělávání mládeže. V roce 725 si vyprosil další kněze a rozšířil počet svých spolupracovníků.

Papež Řehoř III. v roce 732 jmenoval Bonifáce arcibiskupem s pravomocí světit další biskupy. O šest let později Bonifác navštívil Řím potřetí a před návratem do misie ho papež ustanovil za svého legáta pro širokou misijní oblast. K jeho úkolu pak patřilo i reformovat francké duchovenstvo a vybudovat církevní organizace v Bavorsku, Hesensku a Durynsku. Bylo toho zapotřebí kvůli místním feudálům, kteří chtěli dosazovat své lidi do církevních hodností. Karel Mertel mu byl nakloněn jen částečně a pro církevní organizaci podléhající Římu nechtěl mít porozumění. Až po roce 741, kdy převzali vládu jeho synové, se dařilo měnit situaci, a v r. 743 začít svolávat církevní synody, které připravily církevní obnovu Francké říše. Rozhodlo se o ustanovení církevní metropole v Kolíně nad Rýnem a Bonifác se stal prvním metropolitou. V roce 744 došlo k založení významného kláštera ve Fuldě, který se později zasloužil o pokračování Bonifácova díla. V roce 747 se Karoloman panující ve východních krajích vzdal vlády ve prospěch bratra Pipina Krátkého, který pak vládl celé Francké říši a k Bonifácovi se prý choval zdrženlivě. Tomu se zatím přiblížila osmdesátka a předal arcibiskupství Lulovi. Misionářská horlivost ho však neopouštěla a navštívil proto první kraje svého působení. U Dokkumu připravoval biřmování a byl přepaden skupinou fanatických pohanů, kteří zavraždili nejen jeho, ale pobili i celou skupinu 52 společníků. Křesťané ho přepravili do Utrechtu na území dnešního Holandska, kde ho pohřbili v tamní katedrále. Jeho ostatky však byly nakonec opatem Sturmem (pam. 17. 12.) přeneseny do kláštera ve Fuldě.

[www.catholica.cz/Jan Chlumský](http://www.catholica.cz/Jan_Chlumsky)

Červnové slavnosti

Při Slavnosti Nejsvětější Trojice (7. června) se opět po roce uskuteční v děkanském kostele sv. Petra a Pavla v 10:00 slavnost Prvního svatého přijímání. Hned další neděli oslavíme ve stejném kostele Slavnost Božího Těla. V pátek 19. června pak slavnost Nesvětějšího Srdce Ježíšova, ve středu 24. června Slavnost Narození sv. Jana Křtitele a v neděli 28. června patrony děkanského kostela sv. Petra a Pavla. Farní den je plánován na sobotu 13. června na faře v Ruprechticích.

P. Martin Lanži

Oprava kostela sv. Archanděla Michaela ve Verněřovicích

Jedna ze dvou sakrálních dominant ve Verněřovicích byla v čase našlápnutí rozsáhlejších oprav dientzenhoferovské skupiny na začátku druhé dekady třetího tisíciletí, co se technické kondice týče, asi nejlépe. Během příprav podání žádosti o financování oprav z prostředků Evropské unie se s nejstarším objektem z broumovské venkovské skupiny kostelů dokonce ani nepočítalo.

Cca dva měsíce před podáním žádosti se však na broumovské faře objevil p. František Kocián a nabídl 1 mil. Kč, když opravíme sv. Michaela. Přišel včas, v té době už existoval závazný příslib ze strany Královéhradeckého kraje také ve výši 1 mil. Kč. Dané prostředky byly potřebné na

spolufinancování evropského grantu, které broumovské děkanství postrádalo. Finální dar od p. Kociána byl nakonec 1,6 mil. Kč.

Kostel, který ještě začátkem ledna 2017 administrativně patřil pod farnost Teplice nad Metují, a ke kterému neexistovala projektová dokumentace, najednou dostal příležitost, která se neopakuje. Díky patří stavební firmě BSS Broumov a všem úředníkům, ať už z památkové péče, Biskupství královéhradeckého a dalších, bez kterých by kostel sv. Michaela Archanděla neměl novou fasádu.

Současné opravy verněřovického dientzenhofera vyšly na téměř 7 mil. Kč. Nejvíce prostředků šlo na fasádu a okna. Menší částky pak na menší restaurování některých částí mobiliáře. Žel, více prostředků se nepovedlo sehnat. Jenom pro představu, restaurace jenom jednoho oltáře stojí kolem 1,7 mil. Kč.

Slavnostní požehnání rekonstrukce se bude plánovat dle všeho na podzim 2020, případně jaro 2021. Novou fasádu už však kostel dostal v roce 2019, tedy 300 let od jeho posvěcení

P. Th.Lic. Martin Lanži, děkan ŘKF Broumov

Co bude dál?

Víte, paní, jak budete překvapená, až zemřete a uvidíte, že nic není? Tuto otázku dostala kdysi moje matka od jedné spolupracovnice jako reakci na matčinu víru v život věčný. Matka svou víru uhájila do posledního dechu, jaké překvapení čekalo onu dámu, když viděla, že „něco je“, se už nikdy nedozvím, ale zdánlivě naivní poznámka ženy, která se pokládala za ateistku, v sobě mohla skrývat touhu, aby smrtí přeci jen všechno neskončilo. Jak bude vypadat realita našeho přechodu ze života pozemského do věčného, zůstane do poslední chvíle tajemstvím, ale pokud by nebylo žádné potom, jaký smysl by mělo tady a teď, jaký smysl by měla všechna námaha a tíže života, jakou hodnotu by měl život sám? Vědomí blízké smrti či bolesti ze ztráty milovaného člověka by se snadno proměnila v pocit marnosti, smutek, či zoufalství. A skutečně se tak často děje, protože smrti nelze dát smysl, je ničivou silou, trpkou připomínkou lidské nemohoucnosti, nedá se ničím ospravedlnit. Je ale možné zemřít s Kristem, a tak přeměnit její tragiku ve fakt vzkříšení.

Přesto, že se poslední století vyznačuje vytěsňováním smrti do jakési nežádoucí zóny, lidstvo na celé planetě velmi intenzivně zakusilo, že smrt je nám blíž, než jsme si mysleli. S jakou razancí se může dožadovat svých práv, ukázala nečekaná pandemie. Slova Pána Ježíše - i když má člověk nadbytek, není zajištěn tím, co má... (Lk. 12, 15) nebo výzva - žijte tak, jako byste měli zítra zemřít, se v několika dnech proměnila v tragickou zkušenost. Všeobecná snaha jak zvládnout rozsáhlou nákazu se soustředila především na cíl snížit nebezpečí úmrtí na minimum. Na ochranu lidských životů bylo vynaloženo obrovské úsilí a počty mrtvých se staly jednou z nejsledo-

vanějších veličin celé události. Trpkou zkušeností ovšem je, že lidé po celém světě byli nuceni umírat v sociální izolaci, opuštění, vydání na pospas přístrojům, vlastní nejistotě a strachu. Te je cena za ochranu zdraví dosud nenakažené populace, o které se raději nemluví, kterou nelze zařadit do grafu ani statistiky.

Jak symbolické, že na vrcholu pandemie nejvíce lidí umíralo právě v době velikonoční, v čase, kdy jsme si připomínali Ježíšovu smrt za nás na kříži. A jistě ne proto, abychom se ještě více báli a propadali se do smutku, ale aby i přes všechny zákazy a omezení mohlo zaznít velikonoční Aleluja - vstal Ježíš, nad smrtí slavný vítěz... Už ne smrt, ale spása je nám blíž, než jsme si mysleli. Přijmout toto velikonoční Aleluja, znamená nevidět už „mrtvého muže na kříži“ ale mít podíl na Kristově zmrtvýchvstání a uvěřit, že i my s Kristem vstaneme.

V posledních dnech zaznívá myšlenka, že svět už nebude stejný jako předtím. Nebude a nemůže být. Velké události mění svět. Zanechávají trvalé následky, kterými často bývají strach a obavy z budoucnosti. Událost Velké noci, kdy Kristus vstal z mrtvých, smrtí přemohl smrt a těm, kdo leží v hrobě, daroval život, ústí v šíření radostné zvěsti. Ježíš vychází z temnoty hrobu jako vítěz a vstupuje zavřenými dveřmi k těm, kteří jsou plni obav a nejistoty. Žádná rouška, žádné razítko, zatvřelost úředníků či zámek na dveřích pro něj nejsou překážkou, kterou by nemohl překonat. Naše kostely zůstaly v době velikonoční opuštěné a tiché, nikdo nás ale nemůže odloučit od lásky Kristovy, a tak ve svatyních našich srdcí velikonoční Aleluja znělo možná silněji, než jsme kdy zažili. A nejen znělo, zní stále, protože vzkříšený Kristus neodchází, zůstává nám nablízku a posílá Ducha, skrze kterého můžeme vidět a slyšet i to, co bylo dosud skryté. Papež František řekl

- světlo Ducha svatého je světlem, které fackuje, protože umožňuje vidět i to, co vidět nechceme! Svět nechce vidět světlo velikonoční svíce, protože by se podle něj musel řídit. Už by nebylo možné zavírat oči před bídou a hladomorem, který ničí víc lidských životů než nový virus, před obchodem se zbraněmi, který nebyl přerušen ani v době uzavřených hranic, kdy bylo těžké převést i zásoby potravin. Nešlo by mlčet k zotročování dětí, drancování přírodních zdrojů a umlčování lidského svědomí. V životě každého člověka ale nastane chvíle, kdy už nepůjde zastávat nejasný postoj a všichni se budou muset rozhodnout a zvolit - s Kristem, nebo proti Kristu? Zvolit život, nebo smrt. Setkání učedníků se vzkříšeným Ježíšem proměnilo pochybnost ve zkušenost, proto mohli s pevným postojem ve víře dosvědčit - co jsme na vlastní oči viděli, čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme (1 Jan, 1). Doba největšího nebezpečí nákazy prozatím pomínula, a tak nám bylo dovoleno chodit do kostelů s podmínkou, že si budeme držet odstup, abychom se opět nenakazili. My se ale chceme „nakazit“, chceme se ke Kristu přimknout co nejtěsněji a opakovaně „nasáknout“ radostnou zvěstí, že vzkříšený Kristus už neumírá, smrt nad ním už vlády nemá... Chceme přijmout Ducha svatého a stejně jako učedníci v pevné víře zvěstovat to, co jsme zakusili, co se dotklo našeho srdce.

Velikonoční Aleluja nesmí být nikdy umlčeno. Je to hlas svobody, kterou nám Kristus přinesl, hlas života, který nám byl vrácen, hlas naděje pro každého, kdo se odmítá smířit s představou, že vše skončí v marnosti a smutku, který v hodině smrti přichází. Velikonoční Aleluja zbavuje strachu, je to návrat k Pravdě, jedinou možnou cestou k záchraně lidstva, hlas lásky, která je silnější než smrt...

J. Teinerová

Z listu Diognetovi (2./3. stol.)

Křesťané se od ostatních lidí neliší ani bydlištěm, ani mluvou, ani způsobem života. Nebydlí přece ve svých vlastních obcích, ne užívají žádného zvláštního jazyka ani nevedou nějak neobyčejný život. A křesťanské učení není žádná lidská vymyšlenost ani nevzniklo z úsilí nějakých lidí toužících po vědě; vždyť křesťané se vůbec nezaštiťují nějakou lidskou moudrostí, jak to jinak bývá.

A tak žijí v řeckých i barbarských městech, tak jak to každému život přinesl, a v oblékání i jídle a v ostatních stránkách života se zcela řídí místními obyčejí. A přece se jejich život vyznačuje nápadnými rysy, které budí podiv a jsou podle obecného mínění neuvěřitelné: Bydlí sice ve svém, ale jako by byli hosty a nájemníky. Na všem se podílejí jako svobodní občané, a nechávají si všechno líbit jako přistěhovalci a cizinci. Každou cizinu mají za vlast, a každá vlast je jim cizinou. Jako všichni ostatní se žení a mají děti, ale novorozence neodhazují. Jejich stůl je připraven pro všechny, lože však nikoli.

Jsou sice v těle, podle těla však nežijí. Pobývají sice na zemi, ale domovem jsou v nebi. Stanovené zákony zachovávají, a svým životem všechny zákony překonávají. Všechny lidi milují, a všichni je pronásledují. Lidé je neznají, a přesto je odsuzují; usmrcují je, a oni dostávají život. Jsou žebráci, a mnohé obdarovávají, ve všem mají nouzi, a přece mají všeho nadbytek. Lidé je znevažují, a jim se uprostřed hanby dostává slávy. Jsou pomlouváni, a docházejí ospravedlnění. Zlořečí se jim, a oni dobrořečí, dostává se jim urážek, a oni prokazují čest. Činí-li dobro, trestají je jako zlé, a jsou-li trestáni, radují se, jako by ožívali. Židé proti nim bojují jako proti cizákům a Řekové je pronásledují, ačkoli ani ve své nenávisti nedokážou udat důvod svého nepřátelství.

Zkrátka a dobře, křesťané jsou pro svět tím, čím je pro tělo duše. Duše se nachází ve

všech částech těla, křesťané ve všech obcích světa. A jako duše přebývá v těle, ač není z těla, tak přebývají křesťané ve světě, ale ze světa nejsou. Neviditelná duše je vězněna ve viditelném těle; i na křesťanech je vidět, že jsou ve světě, ale jejich zbožnost zůstává neviditelná. Tělo nenávidí duši, a ačkoli mu neublížila, bojuje proti ní, neboť mu brání v užívání rozkoší; a také svět nenávidí křesťany, aniž mu ublížili, a to proto, že odpírají rozkoše.

Duše však miluje tělo i jeho údy, i když ji tělo nenávidí; a křesťané milují své nepřátele. Duše je sice držena v těle, ale sama tělo udržuje; i křesťané jsou drženi ve světě jako ve vězení, ale sami svět udržují. Nesmrtelná duše přebývá ve smrtelném stánku; a stejně křesťané pobývají jako cizinci uprostřed porušitelných věcí, a očekávají neporušitelnost v nebi. Nedostatek jídla a pití duši prospívá; a křesťané se při pronásledování den ze dne více rozrůstají.

Takto význačné místo určil Bůh křesťanům a je nepřipustné z něho zbehnout.

Rozhodnutí České biskupské konference o časopisech vydávaných dr. Mráčkem v nakladatelství Věrité

Protože časopisy „Zprávy z Medžugorie“ a „Re-

gina“ vydávané dr. Mráčkem v nakladatelství Věrité uvádějí nepravdivé a zavádějící informace o životě církve, její nauce, papeži a jeho jednání a rozhodnutích, a tím poškozují pravou víru, dobré mravy a jednotu církve, my, biskupové ČBK, tyto tiskoviny ve smyslu kán. 823 CIC odmítáme. Zároveň podle kán. 827, § 4 CIC zakazujeme tyto

tiskoviny vystavovat, prodávat nebo rozdávat v kostelích, kaplích a na farách ve všech diecézích na území České republiky. Jako diecézní biskup vylašuji uvedený zákaz distribuce zmíněných časopisů ve smyslu kán. 827, § 4 CIC pro naši Královéhradeckou diecézi.

+ Mons. Jan Vokál, biskup královéhradecký

Paměť jako dar

Jaro 2020 ukázalo, co v nás je. Nebo taky není. Během očekávaného uvolňování vládních opatření byli opomenuti ti, kteří většinou žijí ve stabilních svazcích, snaží se žít podle Desatera, ke kterého respektování vedou většinou i více než

dvě děti, platí daně... Ano, zapomnělo se na křesťany.

Při sčítání obyvatelstva v roce 2011 se z tehdejších 10,4 milionu obyvatel České republiky přihlásilo k jakékoli víře 2,1 milionu lidí. Třetina z nich se ale nehlásila k žádné církvi nebo náboženské společnosti. K římskokatolické církvi se

při sčítání přihlásilo 1 082 463 lidí (10%).

Dle Kristova učení mají být jeho následovníci kvasem společnosti. Minoritou jsme, kvasem se stáváme neustále. Třeba i během těch vzácných dnů, kdy rozlišujeme mezi sliby a čtyřmi lety služby obyvatelům.

P. Martin Lanži

Jak správně uctít Nejsvětější svátost (nejenom) v klášterním kostele?

Když před bohoslužbou přicházíme do klášterního kostela, poklekáme před svatostánkem, který je v první kapli vpravo. Stejně tak při odchodu.

Během mše sv. lektor, který přichází z chrámové lodě však, před svatostánkem nekleká, ale ukloní se před obětním stolem. Po přečtení Božího slova odchází na místo stejným způsobem.

V kostelích, kde je svatostánek součástí hlavního oltáře, je možné kromě úklonu i pokleknout před obětním stolem, v ose kterého se svatostánek nachází. Pro jednotný projev lektorů před a po

čtení však preferuji úklon. Projev úklonu před obětním stolem vychází ze současného vnímání liturgie, kdy je svatostánek středobodem kostela mimo slavení mše sv., obětní stůl naopak středem liturgie pro skutečnost proměňování.

P. Martin Lanži

PRÁZDNINOVÉ POZNÁVÁNÍ PRAHY

Charakteristika pobytu:

Způsob bude spočívat v pozvolném pronikání do našich křesťanských a kulturních dějin, do dramatu místa položeného na Vltavě uprostřed zemí Koruny české.

Pořadatel pobytu: CK Křížek (www.ckkriizek.cz), která je pojištěna proti úpadku u České podnikatelské pojišťovny, č. PS 0201901749 ve spolupráci s Centrem Mariapoli Praha (www.centrummariapoli.cz)

Termíny pobytů:

neděle 28. 06. – sobota 04. 07. 2020

neděle 12. 07. – sobota 18. 07. 2020

neděle 19. 07. – sobota 25. 07. 2020

neděle 26. 07. – sobota 01. 08. 2020

Zahájení cesty: večerí v neděli od 18.00 h v Centru Mariapoli Praha

Zakončení cesty: snídaní v sobotu ráno v Centru Mariapoli

Ubytování: ve dvoulůžkových pokojích s vlastním sociálním zařízením v Centru Mariapoli Praha (možnost jednolůžkových pokojů, třílůžkových i čtyřlůžkových)

Stravování: polopenze (snídaně a večeře)

Doprava: individuální, vlastními vozidly, pro zájemce bez vlastního vozidla bude doprava zajištěna

Konečná cena: 9 500,- CZK za osobu ve dvoulůžkovém pokoji

(příplatek za jednolůžkový pokoj – 1 500,- CZK); 7 500,- CZK za děti a mládež do dosaženého věku 18 let v případě společného ubytování s rodiči či prarodiči ve tři popř. čtyřlůžkovém pokoji.

Konečná cena v sobě zahrnuje:

ubytování se snídaní v ***hotelu Centrum Mariapoli Praha, 5 x večeře o dvou chodech v Centru Mariapoli, všechny prohlídky dle programu, všechno vstupné dle programu (kostel sv. Klimenta, Petřínská rozhledna, kaple Božího hrobu na Petříně, chrám sv. Mikuláše, Pražský hrad / katedrála sv. Víta, Starý královský palác, bazilika sv. Jiří, Zlatá ulička, Strahovský klášter /konvent, galerie a Strahovská knihovna/, bazilika sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, Staroměstská radnice, Betlémská kaple, Židovské muzeum Praha / Maiselova synagoga, Pinkasova synagoga, Starý židovský hřbitov, Staronová synagoga, Klausová synagoga, Obřadní síň/, zprostředkování všech bohoslužeb dle programu, meditační představení jedinečné křížové cesty v kostele Panny Marie Královny míru, jízda historickou tramvají skrz historické centrum města, dvouhodinová plavba po Vltavě včetně bufetové večeře a hudebního doprovodu, průvodce během celého pobytu, turistická sluchátka během prohlídek, rozsáhlý informační materiál, pojištění proti úpadku, 21 % DPH.

Konečná cena v sobě nezahrnuje:

dopravu během pobytu, nápoje během společných večeří, obědy, fakultativní programové body a vstupy (Petřínské bludiště, nájem lodiček a šlapadel na Vltavě, vstupné do Aquapalace Průhonice

Program pobytu: (cestovní kancelář si vyhrazuje právo k drobným změnám programu v rámci jednotlivých dnů.)

1. den – neděle

ubytování v Centru Mariapoli, 18.00 společná večeře v Centru Mariapoli, 19.30 představení programu týdne u skleničky pražského piva či mělnického vína

2. den – pondělí

07.30 příležitost k účasti na ranní modlitbě v Centru Mariapoli, 08.00 snídaně, 09.00 odjezd na Levý Hradec, 09.45 prohlídka a představení kostela sv. Klimenta – nejstaršího kostela v Čechách, 10.00 dvacetiminutovka „České kulturní a náboženské dějiny v kostce“, 10.30 příležitost k účasti na slavení mše sv. v kostele sv. Klimenta (fakultativně individuální prohlídka NS Levý Hradec), 11.45 polední přestávka v Pivovarském hostinci Únětice, 13.15 odjezd na Petřín, 14.00 návštěva Petřínské rozhledny a kaple Božího hrobu na Petříně (fakultativní návštěva Petřínské bludiště pro rodiny s dětmi), 15.30 pěší sestup z Petřína na Malou Stranu spojený s přestávkou na kávu a prohlídkou chrámu sv. Mikuláše, 18.30 návrat do Centra Mariapoli, 19.00 večeře v Centru

3. den – úterý

07.30 příležitost k účasti na ranní modlitbě v Centru Mariapoli, 08.00 snídaně, 09.00 odjezd na Pražský hrad, 09.45 prohlídka „Po stopách českých knížat, králů a světců“ v areálu Pražského hradu včetně interiérů (katedrála sv. Víta, Starý královský palác, bazilika sv. Jiří, Zlatá ulička), 13.00 polední přestávka na Malé Straně, 15.00 prohlídka Valdštejnské zahrady a kostela Panny Marie Vítězné s Pražským Jezulátkem (fakultativně pro rodiny s dětmi zapůjčení lodiček a šlapadel na Vltavě), 17.00 příležitost k účasti na slavení mše sv. ve Svatováclavské kapli katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha, následně návrat do Centra Mariapoli, 19.00 večeře v Centru Mariapoli

4. den – středa

07.30 příležitost k účasti na ranní modlitbě v Centru Mariapoli, 08.00 snídaně, 09.00 odjezd ke Strahovskému klášteru, 09.45 prohlídka „Z odkazu sv. Norberta“ v areálu Strahovského kláštera (konvent, knihovna, bazilika Nanebevzetí Panny Marie), příležitost k účasti na slavení mše sv. u hrobu sv. Norberta, 12.30 polední přestávka na Strahově, 14.00 odjezd na Vyšehrad a prohlídka Vyšehradu nejen po stopách české mytologie – návštěva vyšehradského hřbitova,

Slavína a baziliky sv. Petra a Pavla (fakultativně pro rodiny s dětmi – tříhodinový program ve Vodním světě Aquapalace Průhonice), 19.00 večeře v Centru Mariapoli

5. den – čtvrtek

07.30 příležitost k účasti na ranní modlitbě v Centru Mariapoli, 08.00 snídaně, 09.00 odjezd do Starého Města, 09.45 prohlídka „Ve stopách staroměstských Pražanů“ po Starém Městě včetně výstupu na věž Staroměstské radnice, prohlídky Týnského chrámu a návštěvy Betlémské kaple, 11.00 příležitost k účasti na slavení mše sv. v Týnském chrámu, 13.00 polední přestávka na Starém Městě, 15.00 vyhlídková jízda historickou tramvají skrz historické centrum města, 16.00 individuální volno, 19.00 večeře v Centru Mariapoli

6. den – pátek

07.30 příležitost k účasti na ranní modlitbě v Centru Mariapoli, 08.00 snídaně, 09.00 odjezd do pražského Židovského města, 09.45 prohlídka „Pražští Židé v historii i současnosti“ v Židovském městě, 12.30 polední přestávka na Starém Městě, 16.00 meditační představení jedinečného duchovního a uměleckého díla – křížové cesty autora Karla Stádníka v kostele Panny Marie Královny míru v Praze – Lhotce, 17.00 příležitost k účasti na slavení mše sv. ve lhoteckém kostele, 20.00 večerní romantická plavba po Vltavě s večeří a hudbou

7. den sobota

07.30 příležitost k účasti na ranní modlitbě v centru Mariapoli

08.00 snídaně a následný odjezd účastníků

Způsob přihlašování, platební podmínky, stornopodmínky:

Přihlášky k pobytu je třeba podat na adrese CK Křížek (Hájíčkova 206/15, 143 00 Praha 4 – Točná, tel.: 241 911 248, info@ckkriizek.cz). Na základě Vaší přihlášky s Vámi uzavře cestovní kancelář po vzájemné dohodě cestovní smlouvu. Společně s uzavřením cestovní smlouvy je třeba zaplatit zaslouženou fakturu se splatností 14 dnů. Minimální počet účastníků pro uskutečnění pobytu je 20 osob. Nebude-li tohoto počtu dosaženo, je cestovní kancelář oprávněna pobyt zrušit a všem klientům zaplatit již uhrazené poplatky za pobyt. Z tohoto důvodu může být pobyt zrušen nejpozději 10 dnů před plánovaným začátkem pobytu.

CK si vyhrazuje právo v případě odstoupení od smlouvy ze strany klienta účtovat stornopoplatky:

do 62 dní před termínem 30% z celkové ceny
61 – 32 dní před termínem 50% z celkové ceny
31 – 15 dní před termínem 70% z celkové ceny
14 – 8 dní před termínem 90% z celkové ceny
7 a méně dní před termínem 100% z celkové ceny

První pátky v měsíci

Přislíbení Spasitelova, která učinil svatě Markétě Marii Alacoque a těm, kdo zbožně uctívají Jeho Srdce.

1. Budu je těšit ve všech útrapách a protivenstvích.
2. Budu žehnat všem jejich pracím a podnikům.
3. Dám jim všechny milosti potřebné jejich stavu.
4. Budu jejich bezpečným útočištěm v životě, ale zvláště v hodině smrti.
5. Hříšníci naleznou v mém Srdci pramen a nekonečné moře milosrdenství.
6. Duše vlažné se stanou horlivými.
7. Horliví se brzy povznesou k velké dokonalosti.
8. Kněžím dám milost, že přivedou k pokání i nejzatvrzejší hříšníky.
9. Rodinám, v nichž bude mé Srdce ctěno, dám pokoj a mír.
10. Budu žehnat domům, v nichž bude vystaven a ctěn obraz mého Srdce.
11. Jména těch, kteří tuto úctu rozšiřují, budou navždy zapsána v mém Srdci.
12. Těm, kteří po devět měsíců každý první pátek půjdou k svatému přijímání, dám milost, že vytrvají v kajícnosti až do konce a nezemřou ve stavu nemilosti. Mé Srdce jim bude bezpečným útočištěm.

Smírné svaté přijímání ke cti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova jsem si vykonal(a) v tyto první pátky v měsíci:

1. dne _____

2. dne _____

3. dne _____

4. dne _____

5. dne _____

6. dne _____

7. dne _____

8. dne _____

9. dne _____

Podpis: _____

12.06.20
od 19:00

NOC KOSTELŮ

*Učinil jsi měsíc k určování času...
Přivádíš tmu,*

NOC

*se snese... Slunce vychází...
Člověk vyjde za svou prací.*

Trio Braunensis

Michaela Jeklová soprán

Ladislav Šikut varhany

Štěpán Příbyl trubka

Kostel sv. Petra a Pavla.

Pořádá: Město Broumov a Římskokatolická farnost Broumov.

WWW.NOCKOSTELU.CZ

MYŠLENKY NA MĚSÍC ČERVEN

GEORG KNIGHT
VÍROU K PÁNU SE DÍVEJ

VDAL ADVENT – ORION, SPOL. S.R.O. 2018

1. V Ježíši nalézáme smysl jak pro svůj současný život, tak pro život, který přijde.
2. Sloužíme úžasnému Pánu, který měl nejen moc tvořit, ale má i schopnost každého z nás zachránit.
3. Boha hodně stálo, aby tě vytáhl z nesmyslného života, ve kterém jsi vyrostl a jenž směřoval do slepé uličky. Zaplatil za tebe Kristovou posvěcenou krví.
4. Kristus není pouze Stvořitelem, ale také udržovatelem všeho, co existuje.
5. Maria se stala vzorem pro všechny ty, kteří přijmou jejího Syna a budou žít z víry v něj.
Pro ty, kteří nejsou normální z pohledu světa, ale jsou normální z pohledu Božího. Pro ty, kteří jsou jiní – jako jejich Pán.
6. Všichni máme sklon přehlížet osoby, které se obětují, aby umožnili vyniknout na veřejnosti výraznějším jedincům. Zamyslete se nad obětujícími se „neviditelnými“ lidmi ve svém okolí a udělejte si čas na to, abyste jim poslali pozdrav anebo jim zavolali – a to ještě dnes.
7. V tom samém okamžiku, kdy odpovíme na volání Ducha svatého, abychom se navrátili k Otci, jsme plně a bez podmínek obnoveni do podoby Božích dětí. To je milost.
8. Je mnohem příjemnější zbavovat se nepřátel než svých oblíbených nectností, jež jsou tak lákavé a svůdné.
Avšak Ježíš přišel, aby mě zachránil z mých hříchů.
9. S Kristem bylo naloženo tak, jak my zasloužíme, a to proto, aby s námi mohlo být naloženo, jak on zaslouží.
Podstoupil smrt, jež měla být naší smrtí, abychom mohli přijmout život, který byl Jeho.
10. Bůh nás nechce pouze zachránit před odsouzením, touží po tom, aby se náš život změnil.
11. Když uvažuji o tom, čeho se Ježíš kvůli mně vzdal, nutí mě to zamýšlet se nad tím, čeho bych se já měl vzdát kvůli němu.
12. Někdy sami sebe litujeme kvůli nespravedlnostem, jež nám život přináší. Obráťme v takových chvílích svůj pohled na Ježíše, který se stal jedním z nás, abychom my mohli jednoho dne zdědit nebeské království.
13. Vyznání hříchů nezačíná tím, že Bohu řekneme, že je nám něco líto. Prvním krokem při skutečném vyznání hříchů je zápas se sebou samým.
14. Je třeba, abychom ještě dnes přestali ukazovat na sebe, abychom si přestali myslet, že jsme lepší než druhí.
Je čas, abychom Ježíše nechali zaujmout místo, které mu náleží.
15. Křest je pro nás, stejně jako byl pro Ježíše, viditelným znamením vědomého rozhodnutí věnovat svůj život zcela Bohu a jeho království.
16. Pokušení není pouze to, že nás přitahuje ten či onen hřích.
V samotném základu pokušení stojí naše rozhodnutí, koho chceme následovat jako pána svého života.
17. Přestože se nebudu vždy cítit šťastně, mohu mít vnitřní klid; byl jsem totiž požehlán Ježíšem.
Požehnání je realita, kterou nemůže změnit žádný „den pod psa“.
18. Buď si vybereme Ježíše, anebo tento svět. Buď zvolíme jeho hodnoty, anebo hodnoty tohoto světa.
19. Kristovo evangelium nás nejenom zachraňuje před trestem za hřích, ale také vysvobozuje od jeho panování v našem každodenním životě. Namísto toho, abych pomlouval a nenáviděl, mě Bůh vede k tomu, abych se stal tvůrcem pokoje.
20. Stejně jako trocha kvasnic nebo kvasu promění mouku, do níž je vmíchána, tak evangelium promění každou část života člověka.
21. Má-li se člověk stát ryzí pšenicí, musí být ochoten vzdát se pro Boží království úplně všeho.
22. Ježíš musel při své cestě životem těžce zápasit. A musel se soustavně uchylovat na svá kolena. Stejně jako musíme my.
23. Zápas proti vlastnímu sobectví je tím největším zápasem, do kterého se člověk může zapojit.
24. Buďme vděční, že máme Boha, který je ochoten nás povzbudit ve chvílích, kdy to nejvíce potřebujeme.
25. Ani jeden z nás není natolik dobrý a svatý, že by mohl reptat nad Boží milostí vůči druhým.
26. Buďme k sobě upřímní! Hraji jenom náboženské divadlo anebo se v mém životě nachází hloubka a evangelium v něm přináší každodenní plody?
27. Víra není pouhé přitakání tomu, že Ježíš je Pán. Víra zahrnuje žití Kristova života.
28. Křesťané mají různé schopnosti. Bůh při soudu nehodnotí množství schopností člověka, ale to, jestli jsme využili celé šíře schopností, které nám dal.
29. Je děsivé, že můžeme být členy Církve, a přitom nebyť křesťany. Důkazy pravého křesťanství jsou láska a péče, jež člověk věnuje druhým.
30. Když slavíme mši svatou, zamysleme se nad hloubkou oběti, již symbolizuje a nad zaslíbením, které se nám v ní nabízí.

JEŽÍŠOVO SRDCE

Miluje každého člověka. Vždyť Ježíš pro naši záchranu zemřel na kříži a vstal z mrtvých. V srdci na obrázku je ukryto osm vlastností Ježíšova srdce. Objevíš je? – Tentokrát je najdeš pouze ve směru vodorovném a svislém (čtyřsměrka).

	O	D	A			A	N	O						
	U	Č	E	R	T		L	V	I	C	E			
E	M	I	L	O	S	R	D	E	N	S	T	V	Í	
R	D	O	B	R	O	T	A	S	O	P	I	R	L	
A	L	P	E	I	N	Y	K	T	Ř	O	C	H	E	T
	E	A	T	N	R	N	S	P	O	K	O	J		
	L	P	O	T	Ě	S	Á	T	R	O	S	P		
		T	S	O	V	I	L	Ě	P	R	T			
			I	V	A	N	O	V	N	A				
				A	T	U	R	K	O					
					S	P								

Přijdeš ještě na jinou vlastnost, o které víš z Ježíšova života?

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

7. červen

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Otovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
(První sv. přijímání)	
Broumov, klášter	18:00

14. červen

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Martínkovice	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
(Boží Tělo)	
Broumov, klášter	18:00

21. červen

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Šonov, sv. Markéta	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

28. červen

Broumov, hřb. k. PM	07:00
Božanov	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Úterý	klášterní k.	18:00
Středa	děkanský k.	18:00
Čtvrtek	k. sv. Václava	08:00*
Pátek	děkanský k.	18:00
Sobota	k. sv. Václava	17:00

* Ve čtvrtek 04/06

mše sv. i v kapli PM v Šonově, 18:00

Adorace: středa, P+P, 18:30 – 18:45;
pátek, P+P, 18:30 – 19:00

Svátoost smíření: 20 min před každou mší sv.;

Sv. smíření před začátkem prázdnin - sobota 27/06,
P+P, 09:00 – 10:30;

Změna vyhrazena.

Letní program
bohoslužebBěhem letního období zůstává nedělní
mše sv. v 7:00, a to ve hřbitovním kostele
Panny Marie v Broumově.Třetí neděle bude mše sv. v 8:30 v kostele
sv. Markéty v Šonově.Mše sv. ve čtvrtek ráno zůstává v 8:00,
avšak bude v kostele sv. Václava, kam se
vrací i sobotní večerní mše sv. (17:00).

P. Martin Lanži

Jak správně
přijímat Eucharistii a ruku**Aktuálně přijímání Eucharistie do úst není možné. Pro nemálo věřících je přijímání na ruku naprosto novou zkušeností. Zbožnému přijímání Sv. hostie je možné pomoci i určitým nácvikem doma, který pak umožní i spokojenější veřejné přijímání v kostele, které probíhá následovně (zpracováno dle www.katolik.cz), přičemž rouška je v té chvíli sundaná:**

- věřící přistoupí s rozevřenými dlaněmi obou rukou, kde (alespoň u praváků) je pravá ruka dole a v dlaní pravé ruky leží levá. Vytvoří tak společně jakousi kolébku nebo „trůn“.
- při přijetí na levou dlaň, po výzvě „Tělo Kristovo“ věřící odpoví „Amen“. (stejně jako při přijímání do úst)
- s hostií na dlaní udělá krok do strany, aby umožnil tomu, kdo je v řadě za ním, postoupit na jeho místo
- ještě před podávajícím pak uchopí hostii z levé dlaně mezi prsty pravé ruky a vloží do úst
- během přijímání věřící dává pozor, aby nenechal upadnout žádný úlomek hostie (a při výrobě hostií se má dbát na to, aby drobily co nejméně). Dělavám to tak, že po přijetí hostie se vrátím na místo se zavřenou levou dlaní a na místě se pak ještě jednou přesvědčím a případně přijmu zbylé úlomky
- zvláště dětem a mládeži se přitom doporučuje pečlivě dbát na čistotu rukou. Emeritní papež Benedikt XVI. ve své knize Vrchol a pramen zmiňuje, že „až do 9. století se Eucharistie přijímala vestoje na ruku“ (Ratzinger, J.: Vrchol a pramen, Kostelní Vydří 2009, str. 60)

P. Martin Lanži

Theatrum sacrum

*Co znamená vytesat Zmrtvýchvstalého?**Bezplodně porušit zřítelnicí**výbuchem zlatých paprsků**takovým barokem spojit dřevo s dřevem**aby byl slyšet třesk karmínu**nad koncentrací bělí?**Možná se vracet osmnáctiletým**s citlivým dotekem zelené srsti**stromů zelenajících se v osmnáctém století**znovu klást kámen na kámen**svolávat děti spojené se světem**pupeční šňůrou zápisu ve farní knize?**Možná neotáčeje stříbrnou závorou noci**vejít mimo zamčené dveře**z nicoty tak hluboce vlastní**tvořit samet jasně fialový**fotografie kartotéky katalogy?**Ale co znamená**vytesat Zmrtvýchvstalého?**Uštedřit nevyléčitelnou ránu viděnému**rozrhat kůru myšlenky vyrvat zpod hlavy**sen nemocnému na život nemocnému na zdraví**aby se citě zpuštěný prostor**ptal a ptal bezustání**když už nechce už nemá naděje**kdy pochopil že není věcí lidskou**odpovědět?*Autor Antoni Matuszkiewicz,
překlad Věra Kopecká

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na
něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách
po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **church.broumov@gmail.com**, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.